

det siges, at den almene Velstand blandt den eskimoiske Befolkning paa Grønland er øget ikke saa lidt.

Men Spørgsmaalet er nu, om vi alligevel har været i Stand til at bringe Grønlænderne saa vidt frem, som vi burde have bragt dem. Er der opnaaet tilstrækkeligt i saa Henseende? Spørgsmaalet er ikke let at besvare, da vi ikke hidtil har haft noget egentligt Sammenligningsgrundlag. Vi kan skønne, at Grønlænderne er bragt adskilligt længere frem i kulturel Henseende; i erhvervsmæssig Færdighed og i jævn Velstand kan de maale sig med Folk, der lever under tilsvarende Forhold andetsteds i Verden, ja, staar vel endog over dem. Men noget egentligt Sammenligningsgrundlag har vi ikke hidtil haft, og derfor har vi heller ikke helt kunnet blive klar over, hvorvidt Systemet til syvende og sidst har været saaledes, at vi gennem det har været i Stand til at bringe Grønlænderne frem til den højeste Grad af Udvikling, som de efter deres Forhold var i Stand til at gennemgaa. Efter at Knud Rasmussen nu har gjort sin store Forskningsrejse — i Løbet af 3½ Aar har han berejst vidtstrakte Egne, hvor eskimoisk Befolkning lever —, venter jeg i nogen Grad at faa et Sammenligningsgrundlag, og at vi af Knud Rasmussens Erfaringer kan drage Slutninger om, hvorledes vi i Fremtiden skal stille os overfor Spørgsmaalet: Lukket Land eller Landet lukket op, saaledes at Befolkningen efterhaanden kan komme til at staa paa egne Ben, trods den Paavirkning, der kan komme derved, at hvide Mænd faar uhindret eller i alt Fald delvis uhindret Adgang til deres Omraade.

Men bortset herfra tror jeg, vi er forpligtet til at overveje, om vi ikke bør lukke, om jeg saa maa sige, Døren lidt paa Klem. Det afukkede Land lader sig sikkert ikke opretholde, vi bliver nok nødsaget til før eller senere, baade for vor egen og for Grønlændernes Skyld, at indføre saadanne Forhold paa Grønland, at Monopolet efterhaanden forandrer Karakter. Her er to Ting, der særlig maa tages i Betragtning: den erhvervsmæssige og den kulturelle Side af Sagen. Hvad det erhvervsmæssige angaar, har de rent ydre Forhold efterhaanden tvunget Grønlænderne til at slaa

ind paa andre Baner end hidtil, den uhyre hensynsløse Fangst af Havets Dyr, som Grønlænderne hovedsagelig skulde leve af, har efterhaanden ført med sig, at Grønlænderne maatte gaa over til, i hvert Fald delvis, at leve af Fiskeri. Det var i Længden ikke muligt for Befolkningen at klare sig med de gamle Fangstmetoder, og da nye ikke lod sig gennemføre — i hvert Fald ikke er blevet gennemført i nogen større Udstrækning —, var det naturligt, at man søgte at oplære Befolkningen til Fiskeri, ikke mindst af den Grund, at der er stor Fiskerigdom, ikke alene i Indvandene, men ogsaa ved Grønlands Kyster. Vildtjagten har heller ikke kunnet strække til for Grønlænderne, det har været nødvendigt at prøve at faa dem til at arbejde paa anden Maade end hidtil for at skaffe sig det fornødne til Livets Ophold. Men det er ellers ikke blevet til noget videre med nye Erhverv paa Grønland; der holdes lidt Faar, der findes ogsaa nogle faa Dusin Kreaturer, men i erhvervsmæssig Henseende betyder i hvert Fald det sidste ikke stort.

Der er delte Meninger om, hvorvidt det overhovedet er muligt at udvikle de grønlandske Erhverv videre paa andre Felter end dem, man allerede befinder sig paa. Jeg tør ikke udtale mig her med nogen Sikkerhed. Beretningerne fra Grønland om dette Spørgsmaal lyder meget forskelligt. Nogle hævder, at det f. Eks. er ganske ugørligt at opdrætte Renhjorder paa Grønland, andre paastaar, at der er Mulighed derfor, og henviser i denne Henseende til, hvad man i kort Tid havde opnaaet i Alaska. Det er utvivlsomt, at man dér er naaet meget vidt i Løbet af forholdsvis kort Tid, men det er lige saa utvivlsomt, at Alaska har en helt anden Struktur end Grønland, saa man ikke saadan uden videre kan anstille en Sammenligning. Der er ogsaa peget paa andre Erhvervsmuligheder i Grønland, men ogsaa om disse er der meget delte Meninger.

Men eet er i hvert Fald sikkert, og det er, at til Trods for at vi nu i saa mange Aar har styret Grønland, som vi selv vilde, uden nogen Indblanding hverken udefra eller fra den grønlandske Befolkning, har vi ikke formaaget at afskaffe Fattigdommen paa Grønland. Der er en meget betydelig Fattigdom paa Grønland; derom vidner i